

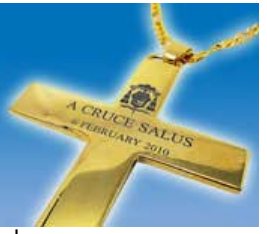
วันอาทิตย์ สัปดาห์ที่ 6 เทศกาลธรรมดาปี A

(วันที่ 16 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2014)

พี่น้องที่รัก จุดประสงค์หรือจิตตารมณ์ ที่อยู่เบื้องหลังของกฎจารจรคือ ความปลอดภัยทั้งของผู้ขับขียานยนต์และคนเดินถนน อย่างไรก็ตาม การถือกฎจารจรตามตัวอักษรอย่างเดียวนั้นไม่เพียงพอ เพราะเรายังอาจประสบ อุบัติเหตุได้ เช่น มีคนเมาขับรถฝ่าไฟแดงในขณะที่ ฝั่งของเราเป็นไฟเขียว ซึ่งตามกฎจารจรแล้วเราสามารถขับรถออกไปได้ กฎจารจรอยู่ข้างเรา เรามีสิทธิที่จะไป ถ้าเรายืนยันที่จะทำตามกฎจารจรและสิทธิที่เรามีใน ขณะนั้น เราต้องประสบอุบัติเหตุอย่างแน่นอน บางทีเราอาจจะเสียชีวิตด้วยซ้ำไป แต่ถ้าเรายึดจุดประสงค์ หรือจิตตารมณ์ของกฎจารจรเป็นหลัก เราควรจะหยุดอยู่กับที่ ไม่ขับออกไป แม้ว่าเราจะเป็นฝ่ายถูกก็ตาม

ในพระวรสารวันนี้พระเยซูเจ้า ตรัสว่าพระองค์ไม่ได้ เสด็จมา “เพื่อลบล้างธรรมเนียมปฏิบัติ ” (มธ 5:17) ที่ได้รับการบันทึกไว้ในพระคัมภีร์ ธรรมเนียมปฏิบัติเผยแสดงพระประสงค์ของพระเจ้าสำหรับประชากรของพระองค์ แต่เนื่องจากธรรมเนียมปฏิบัติเป็นภาษามนุษย์ จึง ไม่สามารถถ่ายทอดพระประสงค์ของพระเจ้าได้อย่างสมบูรณ์ ดังนั้น จิตตารมณ์ที่อยู่เบื้องหลังของธรรมเนียมปฏิบัติจึงเป็นสิ่งที่เราต้องตระหนักเป็นพิเศษ เราพบจิตตารมณ์นี้ในความรักที่เรามีต่อพระเจ้าและต่อเพื่อนมนุษย์ เราคงจำได้เมื่อมีคนถามพระเยซูเจ้าว่าบทบัญญัติข้อใดเป็นเอกพระองค์ตรัสตอบว่า “ท่านจะต้องรักองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าของท่าน สุดจิตใจ สุดวิญญาณ สุดสติปัญญาของท่าน นี่คือนิเทศบัญญัติเอกและเป็นบทบัญญัติแรก บทบัญญัติประการที่สองก็เช่นเดียวกัน คือท่านต้องรักเพื่อนมนุษย์เหมือนรักตนเอง ธรรมเนียมปฏิบัติและคำสอนของบรรดาประกาศกก็ขึ้นอยู่กับบทบัญญัติสองประการนี้ ” (มธ 22:37-40) พระเยซูเจ้าทรงทำให้ธรรมเนียมปฏิบัติสมบูรณ์ไปด้วยชีวิตของพระองค์เอง ชีวิตที่เป็นแบบอย่างสูงสุด ในเรื่องความรัก และพระองค์ทรง ปรารถนาให้เราทำตามคำสอนและแบบอย่างของพระองค์ ไม่ใช่เพียงแต่ถือตามธรรมเนียมปฏิบัติตามตัวอักษรเท่านั้น

ไม่มีข้อบังคับของพระศาสนจักรฉบับใดที่เรียกร้องให้เราต้องมาร่วมมิสซาทุกวัน นอกจากวันอาทิตย์ แต่ในมิสซาเรากำลังทำตามจิตตารมณ์ที่อยู่เบื้องหลังของข้อบังคับที่มีไว้เพื่อช่วยให้เรารักพระเจ้าและใกล้ชิดกับพระองค์มากยิ่งขึ้นโดยทางการอธิษฐานภาวนา เราอาจไม่พบข้อบังคับที่ชัดเจนว่าเมื่อเพื่อนบ้านของเราที่ไม่สบายกลับมาจากโรงพยาบาลเราต้องไปเยี่ยมเขาเพื่อว่าจะสามารถช่วยเหลืออะไรเขาได้บ้าง แต่การไปเยี่ยมเขาเป็นการกระทำที่สอดคล้องกับจิตตารมณ์แห่งความรักต่อเพื่อนพี่น้องที่อยู่

เบื้องหลังของบทบัญญัติทั้งหลาย ถ้าเพื่อนของเราทะเลาะกัน ไม่มีข้อบังคับใดที่บอกว่าเป็นหน้าที่ของเราโดยตรงที่ต้องช่วยให้เขาทั้งสองคืนดีกัน แต่ถ้าเราถือตามจิตตารมณ์แห่งความรัก เรารู้ว่าเราควรจะทำอะไรบางอย่างเพื่อให้สถานการณ์ดังกล่าวดีขึ้น

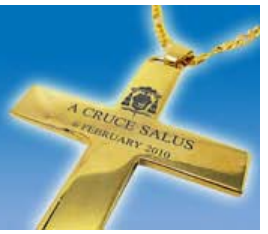
ประธานาธิบดีจอห์น เอฟ. เคนเนดี แห่งสหรัฐอเมริกาได้พูดกับประชาชนของท่านตอนหนึ่ง ว่า **“อย่าถามว่าอะไรคือสิ่งที่กฎหมายเรียกร้องให้ท่านทำ แต่ถามว่าอะไรคือสิ่งที่ท่านสามารถทำ เพื่อช่วยให้จิตตารมณ์ของกฎหมายสำเร็จไป ”** ประเทศของเรามีกฎหมายที่ดีมากมาย แต่หลายครั้งกฎหมายเหล่านั้นไม่ศักดิ์สิทธิ์ เพราะผู้มีอำนาจบิดเบือนจิตตารมณ์ที่แท้จริงซึ่งอยู่เบื้องหลังของพวกมัน หลายคนพยายามหาช่องว่างของกฎหมายเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ให้กับตัวเอง ถ้าผู้มีอำนาจ พยายามปฏิบัติตามจิตตารมณ์ของ กฎหมายประเทศ ของเราคงจะก้าวหน้าไปกว่านี้หลายเท่า ในทำนองเดียวกัน การปฏิบัติตามจิตตารมณ์แห่งความรักซึ่งเป็นหัวใจของธรรมเนียมบัญญัติทั้งหลายนี้แหละจะทำให้ความชอบธรรมของเราดีกว่าความชอบธรรมของบรรดาธรรมจารย์และชาวฟาริสี และจะช่วยให้เราเข้าสู่สวรรค์

ความชอบธรรม ดังกล่าวนี้น่าหมายถึงกิจการดีงามหรือการกระทำที่สอดคล้องกับพระประสงค์ของพระเจ้า ความชอบธรรมของศิษย์พระเยซูเจ้าแตกต่างจากความชอบธรรมของบรรดาธรรมจารย์และชาวฟาริสี ซึ่งเน้นการปฏิบัติตามธรรมเนียมอย่างเคร่งครัดเพื่อว่าความดีจะหนักกว่าความชั่วในวันพิพากษาสุดท้าย แนวคิดนี้ส่งผลให้พวกเขาเน้นทำที่ภายนอกและถลำเข้าไปสู่ลัทธิกฎหมาย สำหรับพวกเขาใครก็ตามสามารถทำเช่นนี้ได้ถือว่าเป็นผู้ชอบธรรมในสายพระเนตรของพระเจ้า ส่วนทำที่ภายในจะเป็นอย่างไรไม่สำคัญเท่าใดนัก แรงจูงใจในการดำเนินชีวิตของพวกเขาเป็นแรงจูงใจ ที่มาจากกฎเกณฑ์ เป้าหมายและความปรารถนาอันเดียวของพวกเขาคือการปฏิบัติตามธรรมเนียมบัญญัติเท่านั้น

พี่น้องที่รัก อย่างน้อยในทางทฤษฎีเป็นไปได้ที่เราจะปฏิบัติตาม ธรรมเนียมบัญญัติต่าง ๆ ได้ แต่เมื่อมาถึงจุดหนึ่งเราอาจบอกกับตัวเองได้เช่นกันว่า **“ฉันได้ทำทุกสิ่งตามที่ธรรมเนียมบัญญัติเรียกร้อง ฉันทำหน้าที่ของฉันให้สำเร็จลุล่วงแล้ว ธรรมเนียมบัญญัติไม่สามารถเรียกร้องอะไรจากฉันได้อีกต่อไป ”** แนวคิดนี้อันตรายและเป็นอุปสรรคอย่างใหญ่หลวงต่อการบรรลุถึงความชอบธรรมที่ดีกว่า ซึ่งพระเยซูเจ้าทรงเรียกร้องจากเรา แต่ละคน ด้วยเหตุนี้ แรงจูงใจในการดำเนินชีวิตของเราต้องเป็นแรงจูงใจ ที่มาจากความรัก ความปรารถนาเพียง อย่างเดียวของเราคือ การแสดงความกตัญญูต่อความรักที่พระเจ้าทรงมีต่อเราผ่านทางพระเยซูเจ้า แม้ว่าในทางทฤษฎีเราไม่สามารถปฏิบัติตามข้อเรียกร้องของความรักได้ทั้งหมดและอย่างเพียงพอได้ก็ตาม บรรดาธรรมจารย์และชาวฟาริสีมุ่งที่จะปฏิบัติตามธรรมเนียมบัญญัติของพระเจ้าอย่างเคร่งครัด แต่การปฏิบัติตามข้อกำหนดหรือข้อเรียกร้องของธรรมเนียมบัญญัติมีข้อจำกัดเสมอ ส่วนเราควรมุ่งที่จะแสดงความกตัญญูต่อความรักของพระเจ้า ข้อเรียกร้องของความรักนั้นไม่มีขอบเขต

สังฆมณฑลอุดรธานี
www.udondiocese.org

จำกัด จำไว้เสมอว่าพระเยซูเจ้าวางความรักของพระเจ้าไว้ต่อหน้าเรา ไม่ใช่ธรรมเนียมปฏิบัติของพระเจ้า
นักบุญเอากุสตินได้สรุปจิตตารมณ์แห่งความรักอันนี้ไว้อย่างน่าฟังว่า “รัก และทำสิ่งที่ท่านปรารถนา
เถิด” (AMA ET FAC QUOD VIS) ปรกติแล้วเมื่อเรารักใครสักคนหนึ่งด้วยใจบริสุทธิ์แล้ว เรามักจะทำสิ่ง
ดีๆ สำหรับคนนั้นเสมอ พ่อคิดว่านี่แหละคือความชอบธรรมที่พระเยซูเจ้าเรียกร้องจากเราแต่ละคนซึ่ง
เป็นศิษย์ของพระองค์ **ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน**